

Ministerul Finanțelor Publice
Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Teleorman

Str. Dunării nr. 188
....., Teleorman
Tel : +0247 312 788
Fax : +0247 421 178
e-mail: ALTRJUDX01@mfinante.ro

D E C I Z I A

Nr.67 din2010

Privind: soluționarea contestației formulate de **S.C. S.R.L.** cu sediul social în municipiul, județul Teleorman, înregistrată la D.G.F.P. Teleorman sub nr...../13.10.2010.

Prin cererea înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman sub nr./13.10.2010, **S.C. S.R.L.**, - cu sediul social în Str., municipiul, județul Teleorman -, a formulat contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr...../10.09.2010, sinteză a Raportului de inspecție fiscală nr./09.09.2010, acte emise de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman.

Întrucât contestația a fost depusă direct la organul de soluționare, acesta prevalându-se de prevederile pct. 3.4 al Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, a transmis contestația și dovezile aduse de petentă în susținerea cererii, organului care a încheiat actul atacat, respectiv Activitatea de Inspecție Fiscală Teleorman, solicitând prin Adresa nr...../15.10.2010 constituirea dosarului contestației, verificarea condițiilor procedurale obligatorii și întocmirea referatului cu propuneri de soluționare, având în vedere toate argumentele contestatoarei.

Prin Adresa nr..... /04.11.2010 organul fiscal abilitat s-a conformat în sensul celor solicitate.

Adresa nr...../05.11.2010 a fost transmisă administratorului firmei contestatoare cu solicitarea precizării în clar a sumei totale contestate, individualizată pe feluri de impozite, taxe și accesorii ale acestora, în baza dispozițiilor pct.2.1. al Ordinului nr.519 din 27.sept.2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, emis

de Agenția Națională de Administrare Fiscală. Prin completarea adusă la cererea formulată inițial – înregistrată la D.G.F.P. Teleorman sub nr...../10.11.2010 -, rezultă că obiectul contestației îl constituie suma totală în cuantum de lei reprezentând :

- taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar: lei;
- obligații fiscale accesorii: lei;
 - din care:
 - majorări de întârziere: lei;
 - penalități de întârziere : lei;

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Fiind îndeplinite și celelalte condiții procedurale de contestare prevăzute de lege, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman, este competentă să soluționeze pe fond cererea.

I. S.C. S.R.L., cu sediul social în mun., jud. Teleorman contestă Decizia de impunere nr. nr...../10.09.2010, sinteză a Raportului de inspecție fiscală nr./09.09.2010, documente emise de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman, pentru suma de lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată, majorări de întârziere și penalități de întârziere aferente, aducând în susținerea cererii următoarele argumente:

Organele fiscale au procedat la efectuarea unei inspecții parțiale, ca urmare a solicitării de rambursare a sumei de lei în baza Decontului cu sumă negativă de TVA și opțiune de rambursare aferent lunii iunie 2010, înregistrat la A.F.P. Teleorman sub nr...../15.07.2010, stabilindu-se în sarcina petiționarei obligațiile fiscale în cuantumul contestat.

Sustine că în mod eronat s-au stabilit aceste sume în sarcina sa, întrucât terenul și clădirea achiziționate de la S.C. SA cu Factura nr/03.12.2008, reprezintă operațiune scutită de TVA potrivit art.141, alin.(2), lit.f), din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, situație în care organul fiscal abilitat avea obligația verificării dacă tranzacția se încadra în excepțiile prevăzute de lege; în condițiile în care factura a fost emisă de vânzător cu taxa pe valoarea adăugată. Numai în aceste condiții, se putea stabili dacă taxa consemnată în factura în cauză este sau nu deductibilă.

Temeiul legal invocat de către petentă în susținerea cauzei este cel al art.105, alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cu care inspecția fiscală ar fi trebuit să aibă în vedere *examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere*.

Pe baza acestor considerente, se solicită admiterea contestației și exonerarea de la plată a obligațiilor fiscale în cuantumul contestat, ca urmare a faptului că în mod eronat a fost diminuată taxa de recuperat, cu consecința obligării la plată a sumei de lei, situație ce a condus și la calcularea nejustificată a accesoriilor aferente în cuantum de lei.

S-au adus în susținere următoarele probe cu înscrisuri:

- Raportul de inspecție fiscală încheiat la data de 06.09.2010 și înregistrat sub nr...../09.09.2010 ;
- Anexa nr.4 privind Situația calculului TVA aferentă perioadei 01.08.2008-30.06.2010;

- Anexa nr.5 privind Situația calculului accesoriilor până la data de 06.09.2010;
- Factura nr...../03.12.2008;
- Chitanța pentru încasarea de impozite, taxe și contribuții Seria TS7 nr...../28.09.2010, emisă la nivelul valorii totale de lei.

II. Din Raportul de inspecție fiscală încheiat la data de 06.09.2010 și înregistrat sub nr...../09.09.2010, sintetizat în Decizia de impunere nr./10.09.2010 – atacate -, acte emise de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul D.G.F.P. Teleorman, se rețin următoarele:

Inspecția fiscală s-a efectuat în vederea soluționării Decontului cu sumă negativă de TVA și opțiune de rambursare aferent lunii iunie 2010, înregistrat la A.F.P. Teleorman sub nr...../15.07.2010, prin care se solicită rambursarea sumei de lei. Cu precizarea că soluționarea decontului de TVA s-a efectuat cu control anticipat întrucât, potrivit Fișei de calcul „SIN”, precum și a Fișei indicatorilor de inspecție fiscală, prezenta risc fiscal mare.

Perioada supusă inspecției: 29.09.2008 - 30.06.2010.

În urma verificării în totalitate a documentelor justificative și financiar-contabile din evidența contestatorului, a rezultat că taxa pe valoarea adăugată deductibilă provine în principal ca urmare a achiziționării unui imobil și a terenului aferent (..... lei), în baza Facturii nr...../03.12.2008.

Reținându-se că la data emiterii facturii, potrivit dispozițiilor art.141, alin.(2), lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, operațiunea de livrare a unui imobil precum și a terenului pe care este construit, este scutită de TVA, firma petiționară nu are drept de deducere a *taxei*.

În aceste condiții, s-a dispus măsura neacordării dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată în cauză, în cuantum de lei, avându-se în vedere încălcarea prevederilor pct.40 al HG nr.44/2004 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Conform Balanței de verificare încheiată la data de 30.06.2010, soldul taxei pe valoarea adăugată de rambursat fiind de lei, prin neacceptarea la deducere a taxei aferente operațiunii de achiziționare a imobilului și a terenului aferent în cuantum de lei, organul de inspecție fiscală a stabilit o obligație fiscală suplimentară de plată de natura taxei pe valoarea adăugată în suma de lei.

Asupra acestei obligații fiscale de plată, au fost calculate majorări de întârziere în sumă de lei, precum și penalități de întârziere de lei, potrivit dispozițiilor art.119 alin(1), art.120 alin.(1) și alin.(7), și art.120 indice 1 ale O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La Cap.V al Raportului de inspecție fiscală atacat, *Discuția finală cu contribuabilul*, se specifică faptul că administratorul societății a fost informat cu privire la constatările rezultate, iar în urma discuției finale, acesta a fost de acord cu acestea, precum și cu consecințele lor fiscale, notificând acest fapt în Declarația dată pe propria răspundere ce reprezintă Anexa nr.9 a *raportului*.

III. Având în vedere constatările organului de inspecție fiscală, susținerile contestatoarei, documentele anexate la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare la data producerii fenomenului economic, se rețin următoarele:

S.C. S.R.L. are domiciliul fiscal în municipiul, str. Carpați nr.7-C5, județul Teleorman, număr de înregistrare la O.R.C. Teleorman J34/...../24.09.2008, C.U.I. atribut fiscal RO – atribuit din data de 29.09.2008; C.I.F. B nr./24.09.2008 – perioada fiscală trimestrială; activitatea principală desfășurată conform certificatului de înregistrare este - cod CAEN 5630 – „Baruri și alte activități de servire a băuturilor”, fiind reprezentată la data inspecției fiscale de d-l, în calitate de administrator.

Cauza supusă soluționării este aceea dacă măsura adoptată de organele de inspecție fiscală - de neacceptare la deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă operațiunii de achiziționarea a unei clădiri și a terenului aferent, - urmare căreia petentei i-au fost stabilite obligații fiscale suplimentare de plată, - are temei legal, și este susținută de probe recunoscute de lege, în condițiile în care autoarea cererii sesizează cu privire la nerespectarea dispozițiilor cu privire la examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturile juridice relevante pentru impunere.

1. Referitor la obligația fiscală stabilită suplimentar de natura taxei pe valoarea adăugată -, în cuantum de lei

În fapt, așa cum se reține din documentele anexate la dosarul cauzei, prin Decizia de impunere nr./10.09.2010, care constituie o sinteză a Raportului de inspecție încheiat la data de 06.09.2010 și înregistrat sub nr...../09.09.2010, au fost stabilite în sarcina societății petiționare o obligație fiscală suplimentară de natura taxei pe valoarea adăugată la nivelul valorii de lei, în urma verificării modului de înregistrare a taxei deductibile și colectate, a determinării taxei pe valoarea adăugată de rambursat, având ca scop soluționarea Decontului cu sumă negativă de TVA și opțiune de rambursare aferent lunii iunie 2010, - înregistrat la A.F.P. Teleorman sub nr...../15.07.2010 -, prin care se solicita la rambursare suma de lei.

Ca urmare a acestei acțiuni, a rezultat că taxa pe valoarea adăugată deductibilă de lei provine din achiziționarea unui imobil și a terenului aferent, în baza Facturii nr...../03.12.2008.

Reținându-se că la data emiterii facturii, potrivit dispozițiilor art.141, alin.(2), lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, operațiunea de livrare a unui imobil precum și a terenului pe care este construit, este scutită de TVA, firma petiționară nu avea drept de deducere a *taxei*; situație care a condus la măsura neacordării dreptului de deducere a *taxei* în cauză în cuantum de lei, avându-se în vedere și dispozițiile pct.40 al HG nr.44/2004 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Așa fiind, conform Balanței de verificare la data de 30.06.2010, soldul taxei pe valoarea adăugată de rambursat de lei, a fost influențat prin neacceptarea la deducere a taxei aferente operațiunii de achiziționare a imobilului și a terenului aferent (..... lei), organul de inspecție fiscală stabilind o obligație fiscală suplimentară de plată de natura taxei pe valoarea adăugată în cuantum de lei.

În vederea pronunțării unei soluții în speța dedusă judecătii, organul de revizuire reține că **în drept** sunt aplicabile reglementările legale ce urmează a fi citate, în vigoare la data producerii fenomenului economic:

- LEGEA nr. 571 din 22 decembrie 2003 privind Codul fiscal - publicată în

MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 23 decembrie 2003 -, cu modificările și completările aduse până la data de 01 decembrie 2008:

Scutiri pentru operațiuni din interiorul țării

ART. 141

(2) Urmatoarele operațiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă:

f) livrarea de către orice persoană a unei construcții, a unei părți a acesteia și a terenului pe care este construită, precum și a oricărui alt teren. Prin excepție, scutirea nu se aplică pentru livrarea unei construcții noi, a unei părți a acesteia sau a unui teren construibil. (...)

- HOTARÂREA GUVERNULUI nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal - publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 112 din 6 februarie 2004, cu modificările și completările aduse până la data de 1 iulie 2008:

..... (1) În sensul art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, terenul pe care este construit un bun imobil, inclusiv terenul aferent unui bun imobil, urmează regimul bunului imobil dacă sunt proprietăți indivizibile.

40. Cu excepția celor prevăzute la art. 141 alin (3) din Codul fiscal, persoanele impozabile nu pot aplica taxarea pentru operațiunile scutite prevăzute de art. 141 din Codul fiscal. (...) Scutirile se aplică livrărilor de bunuri și/sau prestărilor de servicii realizate de orice persoană impozabilă. Dacă o persoană impozabilă a facturat în mod eronat cu taxă livrări de bunuri și/sau prestări de servicii scutite conform art. 141 din Codul fiscal, este obligată să storneze facturile emise. **Beneficiarii unor astfel de operațiuni nu au dreptul de deducere sau de rambursare a taxei aplicate în mod eronat pentru o astfel de operațiune scutită. Aceștia trebuie să solicite furnizorului/prestatorului stornarea facturii cu taxa și emiterea unei noi facturi fără taxă.**

- ORDONANȚA GUVERNULUI nr. 92 din 24 decembrie 2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală - publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 513 din 31 iulie 2007 -, cu modificările și completările aduse până la data de 1 ianuarie 2009:

- ART. 7

Rolul activ

(2) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.

- ART. 13

Interpretarea legii

Interpretarea reglementărilor fiscale trebuie să respecte voința legiuitorului așa cum este exprimată în lege.

- ART. 94

Obiectul și funcțiile inspecției fiscale

(1) Inspecția fiscală are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor de către contribuabili, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impunere, stabilirea diferențelor obligațiilor de plată și a accesoriilor aferente acestora.

(2) *Inspecția fiscală are următoarele atribuții:*

a) *constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspecției sau altor persoane privind legalitatea și*

conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;

(3) Pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la alin. (2) organul de inspecție fiscală va proceda la:

(...)

e) stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală declarată și/sau stabilită, după caz, la momentul începerii inspecției fiscale;

f) stabilirea de diferențe de obligații fiscale de plată, precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente acestora;

- ART. 105

Reguli privind inspecția fiscală

(1) *Inspecția fiscală va avea în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere.*

Organul de revizuire, analizând documentele care constituie dosarul cauzei, raportat la cadrul legislativ mai sus citat, apreciază că organele de inspecție fiscală au procedat la stabilirea obligației fiscale în cuantumul contestat – prin neacceptarea la deducere a *taxei* în cazul tranzacției imobiliare -, având în vedere dispozițiile legale în materie citate.

S-a reținut în mod corect faptul că autoarea cererii în mod nejustificat a dedus taxa pe valoarea adăugată în cazul unei operațiuni scutite, situație în care autoarea cererii avea obligația să solicite emitentului stornarea facturii cu *taxă* și emiterea unei noi facturi fără *taxă*, așa cum **în mod expres** este specificat la pct. 40 din H.G. nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În condițiile date, organele de inspecție fiscală **au fost obligate – în baza dispozițiilor legale în materie citate anterior** - să procedeze la determinarea legală a bazei de impunere prin neacceptarea la deducere a *taxei* aferente unei operațiuni scutite, a diferențelor datorate față de creanța fiscală declarată la momentul începerii inspecției fiscale, având drept consecință stabilirea de diferențe privind obligațiile fiscale suplimentare, în cuantumul contestat.

În ceea ce privește critica referitoare la faptul că organele de inspecție fiscală nu au verificat dacă operațiunea în litigiu s-a încadrat în excepțiile prevăzute de lege și numai după aceea să procedeze la stabilirea deductibilității *taxei* pe valoarea adăugată în cauză, urmează a se constata că ea este neîntemeiată, întrucât societatea contestatoare a invocat lipsa unei proceduri care în fapt a stat la baza concluziilor ce decurg din actele administrative fiscale atacate.

Referitor la sesizarea faptului că în atare condiții au fost încălcate prevederile art.105, alin.(1) al O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la obligația de a se avea în vedere *examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere*, din documentele care constituie dosarul cauzei, nu rezultă nici o trimitere concretă în ceea ce privește **starea de fapt și raporturile juridice** de care nu s-a ținut seama cu ocazia desfășurării inspecției fiscale.

În mod evident că, la determinarea obligației fiscale în cuantumul contestat, a fost necesar a se ține cont atât de considerentele cu privire la **rolul activ** al organului fiscal în scopul identificării circumstanțelor edificatoare speței (art.7 din O.G. nr. 92 din 24 decembrie 2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală cu modificările și

completările aduse până la data de 1 ianuarie 2009), cât și cu privire la **obiectul și funcțiile inspecției fiscale** ce fac trimitere la necesitatea respectării prevederilor legislației fiscale în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale, care să conducă la stabilirea corectă a diferențelor de obligații fiscale de plată, precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente acestora (așa cum este stipulat la art.94 alin.(1) și alin.(2) din actul normativ mai sus precizat), cu respectarea voinței legiuitorului (potrivit art.13 din actul normative mai sus precizat).

Cum, din documentele care constituie dosarul cauzei aflat în soluționare nu se desprind elemente care să ducă la concluzia că nu au fost respectate aceste principii, și nici autoarea cererii nu aduce argumente legitime sau probe materiale de natură să combată constatările din actele administrative fiscale atacate, urmează a se proceda la **respingerea ca neîntemeiată** contestația referitoare la acest capăt de cerere.

În sensul soluției ce urmează a fi date, organul de revizuire reține și faptul că însăși petiționara face trimitere, citând chiar, dispozițiile stipulate la art.141, alin.(2), lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precizând că operațiunea în litigiu este scutită de taxă pe valoarea adăugată; act normativ pe care, în fapt, s-a bazat și organele de inspecție fiscală la stabilirea obligației fiscale atacate.

Este de reținut și faptul că, din documentele existente la dosarul cauzei, respectiv Cap.V al Raportului de inspecție fiscală - *Discuția finală cu contribuabilul* - se specifică faptul că administratorul societății a fost informat cu privire la constatările rezultate, iar în urma discuției, acesta a fost de acord cu concluziile finale, precum și cu consecințele lor fiscale, notificând acest fapt în Declarația dată pe propria răspundere – reprezentând Anexa nr.9 a *raportului* și constituind parte integrantă a acestuia -. Drept consecință, obligația fiscală principală de plată împreună cu accesoriile aferente au fost achitate în urma inspecției și ca urmare a acesteia, cu Chitanța pentru încasarea de impozite, taxe și contribuții Seria TS7 nr..... din 28.09.2010, la nivelul valorii totale de lei.

Mai mult, s-a reținut și faptul că, potrivit celor sesizate de organele de inspecție fiscală, furnizorul SC SA nu a avut în vedere cerința procedurală cu privire la **notificarea** acestei operațiuni la organul fiscal de care este arondat, a cărei copie urma să intre în posesia cumpărătorului contestator, în condițiile reglementate de dispozițiile art.141, alin.(3)-(4) ale Legii nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, precum și ale pct. 39(1) din H.G. nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

- LEGEA nr. 571 din 22 decembrie 2003 privind Codul fiscal - publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 23 decembrie 2003 -, cu modificările și completările aduse până la data de 01 decembrie 2008:

- art.141, alin.(3)

Orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea operațiunilor prevăzute la alin. (2) lit. e) și f), în condițiile stabilite prin norme.

- HOTĂRĂREA GUVERNULUI nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal - publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 112 din 6 februarie 2004, cu modificările și completările aduse până la data de 1 iulie 2008:

- pct.39 (1)

În sensul art. 141 alin. (3) din Codul fiscal, orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea livrării bunurilor imobile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, în condițiile prevăzute la alin. (2)-(6).

(...)

(4) Opțiunea prevăzută la alin. (1) se notifică organelor fiscale locale pe formularul prezentat în anexa nr. 3 la prezentele norme metodologice și se exercită pentru bunurile imobile menționate în notificare. Opțiunea se poate exercita și numai pentru o parte a acestor bunuri. Depunerea cu întârziere a notificării nu va conduce la anularea opțiunii de taxare depuse de vânzător. Notificarea trebuie transmisă în copie și cumpărătorului.

În condițiile date, organele de inspecție fiscală sesizează asupra faptului că furnizorul emitent al facturii în cauză (SC SA) a procedat la taxarea bunurilor respective fără depunerea unei **notificări** la organul fiscal, așa cum rezultă din Decontul de TVA al lunii decembrie 2008 și din Declarația 394 pentru semestrul II-2008; societatea contestatoare urmând să justifice deducerea taxei pe valoare în litigiu numai pe baza unei copii a acesteia, transmisă potrivit reglementărilor legale citate.

Așa fiind, argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației – **analizate în limitele sesizării, potrivit dispozițiilor legale în materie** -, nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actele administrative fiscale atacate, situație care conduce la concluzia implicită a menținerii celor stabilite prin Decizia de impunere nr...../10.09.2010, sinteză a Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 06.09.2010 și înregistrat sub nr...../09.09.2010.

2. Cu privire la baza legală privind calcularea obligațiilor fiscale accesorii în cuantum de lei (majorări de întârziere/dobânzi în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de lei), aferente taxei pe valoarea adăugată contestate.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman este legal investită a se pronunța cu privire la calcularea obligațiilor fiscale accesorii în cuantumul contestat, în condițiile în care debitul principal este datorat.

Au fost calculate obligații fiscale accesorii de plată în cuantum de lei – reprezentând majorări de întârziere/dobânzi în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de lei -, aferente taxei pe valoarea adăugată contestate, stabilită ca fiind datorată, în baza dispozițiilor art.119 al.(1), art.120 alin.(1) și (7) și art.120 indice 1 ale O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În vederea pronunțării unei soluții în speța dedusă judecății, organul de revizuire reține că **în drept** sunt aplicabile reglementările legale ce urmează a fi citate, din ORDONANȚA GUVERNULUI nr. 92 din 24 decembrie 2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală - publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 513 din 31 iulie 2007 -, cu modificările și completările ulterioare:

-ART. 94

Obiectul și funcțiile inspecției fiscale

(1) *Inspecția fiscală are ca obiect (...), stabilirea diferențelor obligațiilor de plată și a **accesoriilor** aferente acestora.*

- ART. 119

Dispoziții generale privind majorări de întârziere

(1) *Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen **majorări de întârziere.***

- ART. 119

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(Art. 119 a fost modificat de pct. 9 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 39 din 21 aprilie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 278 din 28 aprilie 2010.)

- ART. 120

Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.

- ART. 120

Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,05% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.

(Art. 120 a fost modificat de pct. 10 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 39 din 21 aprilie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 278 din 28 aprilie 2010.)

- ART. 120¹

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

(Art. 120¹ a fost introdus de pct. 11 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 39 din 21 aprilie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 278 din 28 aprilie 2010.)

Având în vedere faptul că motivațiile aduse de petiționară – cu privire la stabilirea în condiții nelegale a obligației de plată principală – nu înlătură, prin argumentele legice, constatările organelor de inspecție fiscală, și având în vedere argumentele în fapt coroborate cu temeiul de drept citat anterior, conduc la **respingerea ca neîntemeiată** a solicitărilor petiționarei privitoare la acest capăt de cerere, pentru accesoriile în sumă totală de lei (**majorări de întârziere/dobânzi în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de lei**).

Ceea ce este accesoriu urmează situația a ceea ce este principal – *accessorium sequitur principalae* – adagiul latin aplicat speței deduse judecătii, exprimă dependența necesară a regimului juridic a unui drept, de regimul juridic al unui alt drept.

*

* *

Având în vedere considerentele de fapt și de drept arătate, în temeiul H.G. nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, a H.G. nr.109/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, a O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a HG nr.1050/2004 privind Normele de aplicare a

OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, precum și a Ordinului Președintelui A.N.A.F. nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, directorul executiv al Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman

DECIDE :

Art.1. Se respinge ca neîntemeiată contestația formulată de **SC SRL** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr...../10.09.2010, sinteză a Raportului de inspecție fiscală nr...../09.09.2010, acte întocmite de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman, menținându-se – în consecință – în sarcina petitionarei obligațiile de plată stabilite suplimentar în quantum total de de **..... lei**, reprezentând :

- **taxă pe valoarea adăugată:** **..... lei;**
- **majorări de întârziere/dobânzi:** **..... lei;**
- **penalități de întârziere :** **..... lei.**

Art.2. Decizia poate fi atacată la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă în termen de 6 luni de la data comunicării.

Art.3. Prezenta a fost redactată în 5 (cinci) exemplare, egal valabile, comunicate celor interesați.

Art.4. Biroul de soluționare a contestațiilor va duce la îndeplinire prevederile prezentei decizii.

DIRECTOR EXECUTIV

